

Motion till riksdagen

1989/90:Sf617

av Erkki Tammenoksa (s)

Flyktingar och utomnordisk
arbetskraftsinvandring

Regeringens beslut att skärpa villkoren för att erhålla asyl i Sverige var riktigt. Tyvärr har det i debatten många gånger varit svårt att ifrågasätta de asylvillkor som tidigare gällde utan att samtidigt bli stämplad som reaktionär eller rasist.

Jag är övertygad om att om den stora invandringen under hösten fått fortsätta hade reaktionen i form av ökande främlingsfientlighet inte låtit vänta på sig.

Ett annat skäl till varför beslutet var riktigt är naturligtvis de svårigheter som funnits att i kommunerna placera de 6 000-7 000 flyktingar som sedan lång tid beviljats uppehålls- och arbetstillstånd.

Ett annat problem som vi måste finna en lösning på är den relativt stora arbetslösheten bland de utländska medborgarna som är bosatta i Sverige. I Stockholms län t.ex. utgör utländska medborgare 25 % av de arbetslösa.

Regeringens beslut att ge extra resurser till AMS för att råda bot på detta förhållande var därför välkommet, liksom de nya åtgärder som aviserats om svenskundervisning för invandrare.

Detta är ändå inte tillräckligt och framför allt behövs en mer planmässig samordning av myndigheternas åtgärder. Det är angeläget att invandrarna så snabbt som möjligt kommer in i arbetslivet. Ju längre tid man är utanför desto svårare är det att komma igen, man passiviserar. Det vet alla som drabbats av arbetslöshet. Men detta innebär också att invandrarna skall vara beredda att ta ett ledigt arbete som står till förfogande för att komma in på arbetsmarknaden och där vinna erfarenhet, även om det arbete som erbjuds inte exakt motsvarar invandrarens önskemål eller yrkeserfarenhet.

Förutsättningen att komma in i arbetslivet är naturligtvis också att offentliga och privata arbetsgivare är beredda att anställa invandrare.

Givetvis måste vi alla anstränga oss för att ge invandrarna en reell chans att få ett arbete som motsvarar deras utbildning och erfarenhet. Men detta får inte bli ett orimligt krav om omedelbar placering på "rätt" arbete som, om det inte kan tillgodoses, passiviserar invandraren under en lång tid av hans liv i det nya landet. Arbetsuppgifter där invandrarnas förutsättningar tas väl tillvara blir däremot även till fördel för hela vårt samhälle. Våra sociala myndigheter måste även på olika sätt stimulera till åtgärder som underlättar för invandrarna att försörja sig genom eget arbete. Det är angeläget

att hävda "arbetslinjen" och sträva efter att överföra resurser från socialbidrag till arbetsmarknadsåtgärder.

De allra flesta av de flyktingar och invandrare som kom till vårt land under 1950-, 1960- och 1970-talet har genom hårt arbete, utbildning och förkovran i arbetslivet lyckats skapa en bra tillvaro i vårt land. Många är också de invandrare som efter perioder i andra yrken kommit att återvända till den bransch eller sysselsättning inom vilka de var verksamma innan de kom till Sverige.

Eftersom det finns många som vill invandra till Sverige för att få arbete och en drägligare tillvaro än i sina hemländer, utan att kunna åberopa flyktingstatus, vill jag därför föreslå att en kvot av utomnordisk arbetskraftsinvandring tillåts. Sverige har ju varit praktiskt taget stängt för utomnordisk arbetskraftsinvandring sedan 1967. Då möjligheten till utomnordisk arbetskraftsinvandring inte finns försöker många utnyttja asylrätten.

Sverige måste som ett välfärdsland uppfylla sin plikt gentemot världens flyktingar. Därför anser jag att när den nuvarande situationen har stabiliserats bör Sverige höja sin kvot beträffande FN-lägerflyktingar. Det kommer att kosta mer pengar och fysiska resurser, men ökade satsningar på det området är jag övertygad om har hela folkets stöd.

- Sammanfattningsvis föreslår jag att insatser görs för att
- möjliggöra en överföring av socialbidrag till arbetsmarknadsåtgärder.
  - förbättra informationen till invandrargrupper om den svenska arbetsmarknaden.
  - skapa en kvot som möjliggör en utomnordisk arbetskraftsinvandring.
  - öka kvoten av FN-flyktingar för Sveriges del.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om insatser inom invandrapolitiken.

Stockholm den 23 januari 1990

Erkki Tammenoksa (s)

